Dosarul nr. 2c-2284/2024
2-24121542-12-2c-28102024

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

03 aprilie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Igor Pulbere examinînd în procedura cererilor cu valoare redusă pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de CA „Alexandr Podlesnov către „Tarsen-Grup" SRL privind încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t

La 24 octombrie 2024, Cabinetul Avocatului „Alexandr Podlesnov" a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Tarsen-Grup", prin care a solicitat încasarea sumei de 42663,50 lei reprezentînd onorariul avocațial restant și cheltuielile de judecată.

În susținerea pretențiilor, reclamantul a arătat că, la 22 aprilie 2013, între CA „Alexandr Podlesnov", în calitate de prestator, și SRL „Tarsen Grup", în calitate de client, s-a încheiat contractul de asistență juridică nr. 03. Ulterior, în legătură cu majorarea continuă a volumului de lucru, părțile au reîncheiat contracte succesive cu fixarea cuantumului onorariului avocațial în creștere: contractul nr. 10 din 03 iulie 2013 cu onorariul de 9 000 lei lunar, contractul nr. 18 din 02 septembrie 2013 cu onorariul de 10. 000 lei lunar și contractul nr. 24 din 18 noiembrie 2013 cu onorariul de 12 600 lei lunar.

Conform punctului 2.1 din contractul nr. 24, onorariul a fost fixat în cuantum de 12 600 lei lunar, iar conform punctului 3.1, clientul s-a angajat să achite separat cheltuielile avocatului pentru deplasări, convorbiri telefonice, servicii poștale și alte cheltuieli aferente activității menționate. Punctul 4.3 din contract prevede că acesta reprezintă titlu executoriu pentru încasarea onorariilor restante.

Reclamantul a susținut că pîrîtul nu a achitat onorariul avocațial și nu a stins cheltuielile pentru perioada noiembrie 2015 - februarie 2016, deși serviciile de asistență juridică au fost prestate integral. Pentru fiecare lună din perioada indicată, avocatul a prezentat acte de recepționare a lucrărilor care confirmă volumul de lucru exercitat, inclusiv reprezentarea în instanțele de judecată din Chișinău, Bălți, Comrat și Cimișlia în dosarele companiilor afiliate Moldovagaz, Moldovatransgaz, Edineț-gaz și Cimișlia-gaz. De asemenea, au fost prezentate liste de deplasare cu calcularea cheltuielilor de transport.

În vederea soluționării amiabile, la 07 octombrie 2024 a fost expediată somație prin care s-a solicitat achitarea datoriei. Somația a fost recepționată de către pîrît, fapt confirmat prin avizul de recepție, însă aceasta nu a dat curs solicitării. Mai mult, reclamantul a evidențiat că pîrîtul a efectuat plăți parțiale mult după încetarea prestării serviciilor: 10 000 lei la 02 noiembrie 2018 și 1 000 lei la 26 octombrie 2021, cu descrierea plății „pentru asistență juridică conf. contract 24", ceea ce constituie recunoașterea tacită a datoriei și întreruperea cursului prescripției.

La 04 decembrie 2024, pîrîtul SRL „Tarsen-Grup", prin reprezentantul său avocat Irina Selevestru, a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și tardivă.

În esență, pîrîtul a recunoscut existența relațiilor contractuale dintre părți, însă a susținut că achitarea se efectuează doar după semnarea de ambele părți a actului de recepție a lucrărilor

prestate de avocat și prezentarea facturii fiscale. Pîrîtul a invocat prevederile Legii contabilității și Codului fiscal, argumentînd că persoanele juridice efectuează plăți doar în baza documentelor primare cu regim special - facturile fiscale. Potrivit calculelor prezentate, toate serviciile care au fost recepționate și facturate legal, în sumă totală de peste 400 000 lei, au fost achitate integral, iar pentru perioada litigioasă nu există facturi fiscale emise.

De asemenea, pîrîtul a invocat excepția prescripției extinctive, susținînd că dreptul la acțiune s-a născut la data cînd avocatul trebuia să afle despre încălcarea dreptului său, adică în februarie 2016, iar acțiunea fiind înaintată în octombrie 2024, termenul de prescripție de trei ani a expirat.

La 20 decembrie 2024, reclamantul a depus obiecții asupra referinței, respingînd argumentele pîrîtului și prezentînd probe suplimentare.

Reclamantul a clarificat că, spre deosebire de societățile comerciale, avocații aplică contabilitatea de casă conform Codului fiscal. Potrivit articolelor 69^1-69^2 din Codul fiscal, subiecții care desfășoară activitate profesională în sectorul justiției raportează venitul la anul fiscal în care acesta este obținut în mijloace bănești. Astfel, factura fiscală se emite numai după primirea plății, nu la momentul prestării serviciului. Absența facturilor fiscale pentru perioada litigioasă confirmă tocmai faptul că pîrîtul nu a efectuat plata, nu că serviciile nu ar fi fost prestate.

În susținerea prestării efective a serviciilor, reclamantul a prezentat copii ale mandatelor avocațiale semnate de „Tarsen Grup” SRL pentru perioada noiembrie 2015 - februarie 2016, care confirmă împuternicirea avocatului de a reprezenta interesele companiei în instanțele de judecată. Suplimentar, au fost anexate foi de parcurs pentru autoturism și certificatul de înmatriculare, care dovedesc deplasările efectuate la instanțele din teritoriu conform listelor de ședințe prezentate anterior.

Referitor la prescripție, reclamantul a evidențiat că plățile parțiale din noiembrie 2018 și octombrie 2021 au întrerupt cursul prescripției conform art. 401 alin. (1) lit. a) din Codul civil. Aceste plăți voluntare, efectuate cu mențiunea expresă că sunt pentru contractul nr. 24, constituie acte de recunoaștere tacită a obligației și au determinat curgerea unui nou termen de prescripție începînd cu fiecare plată.

În procesul de examinare și soluționare a cauzei, instanța se ghidează de principiile fundamentale ale probațiunii în procedura civilă, așa cum sunt ele stabilite în Codul de procedură civilă. Conform art. 117 alin. (1) și art. 118 alin. (1), probele reprezintă elementele de fapt dobîndite legal care servesc la constatarea circumstanțelor relevante, iar fiecare parte are sarcina de a dovedi circumstanțele pe care le invocă.

În acest context, instanța are responsabilitatea, în conformitate cu art. 121 și art. 122, de a reține spre examinare doar probele pertinente și admisibile, care confirmă, combat ori pun la îndoială existența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cazului. Aceste probe sunt evaluate în ansamblu, ținînd cont de legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, așa cum prevede art. 130 alin. (3).

În final, conform art. 239 și art. 240 alin. (1), hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, bazîndu-se exclusiv pe circumstanțele constatate nemijlocit și pe probele cercetate în ședința de judecată. La deliberare, instanța apreciază probele, determină circumstanțele relevante, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă și admisibilitatea acțiunii, asigurînd astfel o soluționare echitabilă și conformă cu legea a cauzei.

Din examinarea materialelor cauzei și a probelor administrate, instanța constată următoarele circumstanțe relevante pentru soluționarea litigiului.

Este necontestat faptul că între părți au fost încheiate contracte succesive de asistență juridică, ultimul fiind contractul nr. 24 din 18 noiembrie 2013, având ca obiect acordarea asistenței juridice și reprezentarea intereselor SRL „Tarsen Grup” în toate instituțiile și instanțele judecătorești. De asemenea, nu este disputat că prețul onorariului lunar este de 12600 lei și că acesta nu a fost reziliat de către părți pînă în luna februarie 2016 inclusiv.

Esența litigiului se reduce la stabilirea dacă pîrîtul datorează onorariul avocațial și cheltuielile de deplasare pentru perioada noiembrie 2015 - februarie 2016, în contextul în care invocă lipsa facturilor fiscale și prescripția acțiunii.

Examinînd argumentul privind necesitatea facturilor fiscale pentru efectuarea plăților, instanța constată că pîrîtul interpretează eronat cadrul legal aplicabil profesiei de avocat. Conform art. 69^1 și art. 69^2 din Codul fiscal, persoanele care desfășoară activitate profesională în sectorul justiției aplică metoda contabilității de casă, unde venitul este raportat la anul fiscal în care acesta este obținut în mijloace bănești. Aceasta înseamnă că avocatul emite factura fiscală numai după încasarea onorariului, nu la momentul prestării serviciului.

Mai mult, instanța observă că pîrîtul însuși recunoaște în referința sa că în toate contractele anterioare era prevăzut că „achitarea se efectuează după semnarea de ambele părți a actului de recepție a lucrărilor prestate de avocat”. Or, reclamantul a prezentat tocmai astfel de acte de recepționare pentru fiecare lună din perioada litigioasă, semnate de avocat și expediate către pîrît prin poșta electronică, conform capturilor de ecran anexate. Faptul că pîrîtul nu a semnat aceste acte și nu a comunicat eventuale obiecții nu poate fi interpretat în defavoarea reclamantului, ci constituie o eschivare de la executarea obligațiilor contractuale cu bună-credință.

Instanța reține că prestarea efectivă a serviciilor juridice în perioada noiembrie 2015 - februarie 2016 este dovedită prin probele cumulative prezentate: mandatele avocațiale emise pentru această perioadă, listele săptămînale de ședințe expediate de reprezentanții pîrîtului către avocat, foile de parcurs care confirmă deplasările la instanțele din teritoriu și actele de recepționare detaliate pentru fiecare lună. Aceste probe, analizate în ansamblu, creează convingerea instanței că serviciile au fost prestate conform contractului.

Referitor la excepția prescripției, instanța constată că aceasta este neîntemeiată din următoarele considerente. Conform art. 395 alin. (1) din Codul civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, adică de la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. În speță, dreptul la acțiune pentru fiecare lună s-a născut la momentul neachitării onorariului în termenul stabilit contractual.

Însă elementul decisiv îl constituie plățile parțiale efectuate de pîrît la 02 noiembrie 2018 și 26 octombrie 2021, cu mențiunea expresă „pentru asistență juridică conf. contract 24”. Conform art. 401 alin. (1) lit. a) din Codul civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe printr-un act voluntar de executare sau prin recunoașterea, în orice alt mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acțiune se prescrie. Aceste plăți constituie acte de recunoaștere tacită a întregii obligații și au determinat curgerea unui nou termen de prescripție.

Mai mult, potrivit art. 404 alin. (1) din Codul civil, în toate cazurile, termenul de prescripție extinctivă nu poate depăși durata maximă de 10 ani de la data încălcării dreptului, termen care nu a fost depășit în prezenta cauză. Ultima plată parțială fiind efectuată la 26 octombrie 2021, iar acțiunea fiind înaintată la 24 octombrie 2024, rezultă că aceasta este admisibilă sub aspectul prescripției.

În ceea ce privește cuantumul datoriei, instanța reține actul de verificare din 04 octombrie 2024 prezentat de reclamant, care detaliază calculul matematic al sumelor datorate: onorariul pentru noiembrie 2015 – 12 600 lei plus cheltuieli de deplasare 638,50 lei; decembrie 2015 – 12

600 lei plus cheltuieli 871 lei; ianuarie 2016 – 12 600 lei plus cheltuieli 854 lei; februarie 2016 – 12 600 lei plus cheltuieli 300 lei, totalizînd 53 663,50 lei. Din această sumă se scad plățile parțiale de 10 000 lei și 1 000 lei, rezultînd soldul de 42 663,50 lei.

Instanța apreciază că refuzul pîrîtului de a achita onorariul avocațial pentru serviciile efectiv prestate, invocînd argumente formaliste care nu sunt aplicabile raporturilor cu avocații, contravine principiului executării cu bună-credință a obligațiilor contractuale. Conform art. 9 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

În plus, conform art. 512 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Art. 513 alin. (1) prevede că debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației. Art. 572 alin. (2) stabilește că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 668 alin. (1) din Codul civil, contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

Analizînd pretențiile referitoare la cheltuielile de judecată, instanța constată că reclamantul a făcut dovada achitării taxei de stat în sumă de 1 756,50 lei, a taxei de timbru în sumă de 200 lei, a plății pentru eliberarea extrasului de la ASP privind pîrîtul în sumă de 110 lei și a plății pentru extrasul bancar în sumă de 100 lei. Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. În consecință, aceste sume urmează a fi recuperate de la pîrît.

În conformitate cu prevederile art. 238-241, 276^2-276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,

-

h o t ă r ă ș t e

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de CA „Alexandr Podlesnov către „Tarsen-Grup” SRL privind încasarea cheltuielilor de judecată,.

Se încasează din contul SRL „Tarsen-Grup”, cod fiscal 1005600033288, cu sediul în mun. Chișinău, str. Ivan Zaikin nr. 60, în contul CA „Alexandr Podlesnov, cod fiscal 43508015, cu sediul în mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa nr. 18/2, of. 8, datoria în sumă de 42 663 (patruzeci și două mii șase sute șaizeci și trei) lei.

Se încasează din contul SRL „Tarsen-Grup”, cod fiscal 1005600033288, cu sediul în mun. Chișinău, str. Ivan Zaikin nr. 60, în contul CA „Alexandr Podlesnov, cod fiscal 43508015, cu sediul în mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa nr. 18/2, of. 8, taxa de stat în sumă de 1 756,50 lei (o mie șapte sute cincizeci și șase lei și 50 bani), taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei, plata pentru eliberarea extrasului de la IP Agenția Servicii Publice în privința pîrîtului în mărime de 110 (o sută zece) lei și plata pentru extrasul bancar în sumă de 100 (o sută) lei.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător **Igor Pulbere**

Notă: În conformitate cu art. 236 alin. (7) Cod de procedură civilă, potrivit prevederilor p. 1.3 din Dispoziția nr. 23 din 05 aprilie 2024 cu privire la delegarea împuternicirilor vicepreședintelor Judecătoriei Chișinău, în legătură cu faptul că, judecătorul Igor Pulbere este în imposibilitatea obiectivă de a semna hotărîrea motivată, textul integral al hotărîrii este semnat de vicepreședinte interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Dan Sîrbu.

Vicepreședinte interimar
al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) **Dan Sîrbu**